

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819201125
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8819201125.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: K. R., A..Q., O. J. K., N. XX, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, zastúpeného: Advokátska kancelária URBÁNI & Partners, s. r. o. so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 proti žalovanej: E. C., G.. XX. XX. XXXX, E. K. J. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 2.701,14 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.778,15 eur, úrok z úveru vo výške 17,73 % ročne zo sumy 2.701,14 eur od 21. 07. 2018 do 10. 01. 2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.778,15 eur od 11. 01. 2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v c e l o m r o z s a h u , ktoré trovy je p o v i n n á zaplatiť žalovaná a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.701,14 eur spolu s zmluvným úrokom vo výške 17,73 % ročne zo sumy 2.701,14 eur odo dňa 21. 07. 2018 do 10. 01. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 2.701,14 eur odo dňa 11. 01. 2019 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným bol žalovanému zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 4.120,00 eur, za účelom kúpy motorového vozidla značky BMW 5 SEDAN DIESEL (E60) 530 D, VIN: WBANC7108B141159, pričom žalovaný bol povinný predmetný úver splácať v mesačných splátkach v zmysle Finančného plánu, ktorý je súčasťou Zmluvy. Žalobca si všetky povinnosti vyplývajúce zo záväzkového vzťahu splnil a vykonal riadne a včas. Žalovaný bol v zmysle zmluvy povinný uhradiť žalobcovi sumu 60 splátok, každú vo výške 105,88 eur, pričom tieto boli splatné vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca v čase od 20. 04. 2016 do 20. 03. 2021 v zmysle prílohy - Finančného plánu. Žalovaný uhradil žalobcovi celkovo 27 splátok v zmysle finančného plánu, avšak ďalšie dohodnuté splátky z uzavretej zmluvy v lehote ich splatnosti žalovaný neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 30. 11. 2018 upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, tento však na predmetné upozornenie nereagoval. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru viac ako tri mesiace, vyhlásil žalobca podľa bodu 20. Všeobecných podmienok Zmluvy úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia o tejto skutočnosti žalovanému, za platné. Žalobca odoslal žalovanému písomnosť - vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02. 01. 2019, v ktorej ho vyzval na úhradu pohľadávok, ktoré žalobca voči žalovanému k danému dňu evidoval. Úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami,

ktoré sa k úveru vzťahujú, sa stali splatnými 10. 01. 2019. Aktuálne žalobca účtuje od žalovaného úhradu splátky po por. č. 1 až po por. č. 27 Finančného plánu a ďalšie dohodnuté splátky z uzavretej zmluvy v lehote ich splatnosti žalovaný neuhradil a ani neoznámil iné skutočnosti. Aj napriek niekoľkým telefonickým urgenciám zo strany žalobcu, nedošlo do dňa podania žaloby zo strany žalovaného k úhrade dlžnej sumy, ktorú bol povinný tento uhradiť na základe zmluvy o úvere č. 20052, čím sa dostal do omeškania s plnením splatného peňažného záväzku. Na základe doteraz uvedeného je nepochybné, že žalovaný sa nesplnením si svojho záväzku voči žalobcovi dostal do omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že neuhradením dlžnej sumy vyplývajúcej zo zmluvy, voči žalobcovi si nesplnil svoj záväzok riadne a včas. Na základe vyššie uvedeného vznikol nárok žalobcu od žalovaného požadovať zaplatenie celkovej sumy neuhradenej istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ako aj ostatných poplatkov. Žalovaný uhradil 27 splátok, čomu podľa Finančného plánu zodpovedá nesplatený zostatok istiny, a to vo výške 2.701,14 eur.

3. Žalobca k žalobe doložil zmluvu o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016, Výpis z obchodného registra a registra spoločnosti R. spolu s úradným prekladom, upozornenie zo dňa 30. 11. 2018, vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02. 01. 2019, prehľad úhrad zo strany žalovaného.

4. Tunajší súd rozsudkom, č. k. 3Csp/69/2019 - 50 zo dňa 18. 12. 2019, rozhodol a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 922,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 922,99 eur od 11. 01. 2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu s požadovaným úrokom nadobudol právoplatnosť dňa 28. 02. 2020.

5. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti súvisiacemu výroku o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého rozsudku, nakoľko tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľný. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie dôsledne vypočítať žalovanú k otázke tzv. spracovateľského poplatku, poistenia a zistiť, za akých okolností boli tieto čiastkové dojednania uzavreté. Žalobca bude musieť bližšie odôvodniť adekvátnosť požiadavky na platenie tzv. spracovateľského poplatku a uviesť, čo za tento poplatok vlastne žalovaná ako spotrebiteľka obdržala. V tomto smere súd prvej inštancie nevykonal taktiež žiadne dokazovanie. Pokiaľ ide o zistenie správnosti RPMN, nemôže súd prvej inštancie vychádzať len z údajov tzv. internetovej kalkulačky, ale musí si zaobstarať hodnoverné stanovisko zodpovednej inštitúcie (NBS, prípadne Ministerstvo financií SR) o tom, aká správna RPMN mala byť v prejednávanej veci aplikovaná. Samotná okolnosť, že do kalkulácie pre výpočet RPMN boli zahrnuté položky, ktoré v súčasnosti súd prvej inštancie nepovažuje za dôvodné z hľadiska ich priznania v prospech žalobcu, neznamená, že RPMN v čase jej kalkulácie a zakotvenia do zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami, bola stanovená chybné, pretože žalobca mohol vychádzať len z údajov a položiek, ktoré považoval z hľadiska obsahu zmluvy za adekvátne a zákonné. Preto by mal súd prvej inštancie overiť, či pri výpočte RPMN postupoval žalobca správne, avšak v tejto súvislosti by nemal odhliadnuť od tzv. spracovateľského poplatku a poistenia, ktoré žalobca pri kalkulácii RPMN použil, pretože z týchto údajov žalobca vychádzal, a len tieto okolnosti môžu byť hodnoverné pri ustálení RPMN. Krajský súd v Prešove preto uznesením, č. k. 23CoCsp/23/2020 - 106 zo dňa 28. 01. 2021, zrušil rozsudok vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 03. 2021.

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 11. 03. 2016 úverovú zmluvu č. 20052, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 4.000,- eur, ktorý bol povinný splácať v 60 mesačných splátkach po 105,88 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20. 04. 2016, pričom splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a konečná splatnosť na deň 20. 03. 2021. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,73 %. V zmluve bol zároveň dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 120,00 eur započítaný v mesačných splátkach a poplatok za poistenie spolu vo výške 1,87 eur mesačne, započítaný v mesačných splátkach. RPMN bola dohodnutá vo výške 20,90 % a priemerná RPMN vo výške 18,10 %.

7. V zmysle čl. V úverovej zmluvy, podpisom dlžník súhlasí s individuálnymi podmienkami, všeobecnými podmienkami pripojenými k individuálnym podmienkam, potvrdzuje, že si prečítal a porozumel tak individuálnym, ako aj všeobecným podmienkam, zaväzuje sa dodržiavať všetky ich ustanovenia, potvrdzuje všetky vyhlásenia dané v súvislosti s poistením podľa čl. 15 Všeobecných podmienok.

8. Medzi stranami sporu bola zároveň uzavretá aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, v zmysle ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli, že za účelom zabezpečenia splatenia všetkých pohľadávok z úverovej zmluvy prevádza dlžník touto zmluvou dočasne a bezodplatne svoje vlastnícke právo k vozidlo na žalobcu a žalobca dočasné vlastníctvo prijíma.

9. Podľa bodu 4. Všeobecných podmienok, dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver určený v oddiele II Individuálnych podmienok, t. j. vrátiť istinu a zaplatiť úroky týkajúce sa istiny v postupných mesačných splátkach určených v individuálnych podmienkach, ak úverová zmluva neustanovuje inak.

10. Podľa bodu 10. Všeobecných podmienok, v prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto Úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne aj celá istina a úrok pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úroky z omeškania. Úroky z omeškania sa určujú za ročné obdobie, pričom výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania sú splatné uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahujú.

11. Podľa bodu 19. Všeobecných podmienok, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky uvedené v tabuľke týchto všeobecných podmienok, pričom tieto poplatky sa nepovažujú za súčasť splátok uvedených v bode I Individuálnych podmienok Úverovej zmluvy. Veriteľ vykonáva v tomto bode uvedené úkony na žiadosť dlžníka, ak nie je ustanovené inak. Poplatok je splatný vykonaním úkonu, ak nie je ustanovené inak. Poplatok sa platí za vykonanie jedného úkonu, ak nie je ustanovené inak. V prípade ak dlžník neuhradí veriteľovi akúkoľvek mesačnú splátku v lehote jej splatnosti, dlžník zaplatí Veriteľovi za neuhradenie každej mesačnej splátky v lehote jej splatnosti zmluvnú pokutu vo výške 20 eur. Táto zmluvná pokuta je splatná porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje.

12. Podľa bodu 20. Všeobecných podmienok, Dlžník a Veriteľ súhlasia, že v prípade omeškania dlžníka s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, alebo ak je dlžník v omeškaní s platbou viac než dvoch splátok, takéto omeškanie dlžníka predstavuje skutočnosť defaultu (neplnenia), oprávňuje Veriteľa aby vyhlásil Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k Úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia tejto skutočnosti Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu zakladajú Dlžníkov záväzok splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, zmluvných pokút, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa. V prípade ak Dlžník neuhradení celú sumu istiny ku dňu splatnosti určenom ako dôsledok vyhlásenia splatnosti úveru, jeho príslušenstva a platieb vzťahujúcich sa k úveru, Veriteľ je oprávnený požadovať z celej sumy neuhradenej splatnej istiny dohodnutý úrok až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny ako aj požadovať z celej sumy neuhradenej splatnej istiny a úroku do dňa vyhlásenia splatnosti dohodnutý úrok z omeškania vo výške podľa článku 10 až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny a tohto úroku a oprávňujú Veriteľa na vymáhanie splatenia Úveru a akýchkoľvek súvisiacich platieb akýmkoľvek právnymi prostriedkami, vrátane súdneho vymáhania, vrátane výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k vozidlu jeho predajom podľa podmienok zabezpečovacej zmluvy a požadovania plnenia z ručiteľského vyhlásenia.

13. Podľa bodu 25. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa riadi podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a uzatvára sa podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Dlžník týmto potvrdzuje, že bol oboznámený a získal všetky informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzavretia Úverovej zmluvy podľa § 4, § 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy a dispozitívnymi ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov budú platiť ustanovenia Úverovej zmluvy.

14. Upozornením zo dňa 30. 11. 2018 žalobca žalovaného upozornil, že vzhľadom na skutočnosť, že nespláca svoje splatné záväzky zo zmluvy o úvere, v prípade, že bude v omeškaní s platbou jednej splátky o viac ako tri mesiace, v súlade s bodom 19. všeobecných podmienok vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú a bude vymáhať pohľadávky súdnou cestou.

15. Listom zo dňa 02. 01. 2019 adresovaným žalovanému označeným ako vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca tomuto oznámil, že v súlade s bodom 19 všeobecných podmienok zmluvy o úvere vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň ho vyzval k úhrade dlhu vo výške 2.936,83 eur (vrátane príslušenstva), a to do 5 dní odo dňa doručenia tohto listu.

16. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

17. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila. Bola volaná jednak z adresy trvalého bydliska, kde si nevyzdvihla predvolanie ani v odbernej lehote, takisto bola volaná prostredníctvom web a úradnej tabule Okresného súdu vo Vranove nad Topľou.

18. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

19. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

20. V zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

21. V ustanovení § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. V zmysle § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

32. Podľa § 10c uvedeného nariadenia, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

33. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31. 01. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 105,88 eur vrátane poistenia, pričom žalovaný mal úver uhradiť 60 splátkami a zároveň mal uhradiť spracovateľský poplatok vo výške 120,00 eur započítaný v mesačných splátkach a poistenie vo výške 1,87 eur mesačne. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,73 % a RPMN vo výške 20,90 %.

35. Keďže si túto svoju povinnosť žalovaný neplnil, žalobca ku dňu 11. 01. 2019 zosplatnil celý úver a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

36. Ďalej súd zistil, že hoci podľa bodu 25. Všeobecných podmienok sa táto úverová zmluva uzatvárala podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

39. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

40. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

43. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

44. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t. j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

45. Keďže súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupoval podľa pokynov tohto súdu, t. j. dôsledne vypočítal žalovanú k otázke tzv. spracovateľského poplatku, poistenia a zistiť, za akých okolností boli tieto čiastkové dojednania uzavreté. Žalobcu vyzval v zmysle uznesenia na bližšie odôvodnenie adekvátnosti požiadavky na platenie tzv. spracovateľského poplatku a uviesť, čo za tento poplatok vlastne žalovaná ako spotrebiteľka obdržala.

46. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 27. 05. 2021 uviedol, že jednorazový spracovateľský poplatok bol na základe dohody medzi žalobcom a žalovanou dojednaný vo výške 120,00 EUR a započítaný v jednotlivých mesačných splátkach, tak ako je uvedené v článku II. Individuálnych podmienok Zmluvy o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016. Výška spracovateľského poplatku bola stanovená v súlade s ustanovením článku 19. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy' (3 % z poskytnutej istiny), v ktorom je zároveň stanovené, že poplatok sa nepovažuje sa súčasťou mesačných splátok, ak v článku II. Individuálnych podmienok úverovej zmluvy nie je dohodnuté inak. V tomto prípade bol spracovateľský poplatok na základe dohody zmluvných strán započítaný v mesačných splátkach. Žalobca má za to, že nárok na zaplatenie jednorazového spracovateľského poplatku mu vyplýva zo zmluvných ustanovení, pričom jeho dojednania nemožno považovať za neprijateľné či v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko bol zmluvnými stranami dohodnutý v súvislosti s poskytnutím úveru žalovanej a jeho následným čerpaním. Spracovateľský poplatok je poplatkom, v dôsledku zaplatenia ktorého bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, čo znamená, že žalovanej v postavení spotrebiteľa bolo zo strany žalobcu poskytnuté plnenie v podobe obstarania a poskytnutia peňažných prostriedkov. Jednorazový spracovateľský poplatok súvisí s trovami pri uzatvorení zmluvy, prípravou, vypracovaním úverovej zmluvy, ako aj ďalších zmluvných dokumentov a tiež s nákladmi súvisiacimi s uzatvorením úverovej zmluvy. Informácie o spracovateľskom poplatku zároveň vyplývajú aj z Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ako aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, podpísaných samotnou žalovanou, v ktorých sa v bode 3. uvádza: „Jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 197,68 EUR Spracovateľský poplatok je zahrnutý v mesačných splátkach spotrebiteľského úveru.“ Žalobca svoje vyššie uvedené argumenty opiera aj o uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k.: 43Co/II/2019-209 zo dňa 21. 03. 2019, v ktorom odvolací súd v obdobnom prípade vo vzťahu k spracovateľskému poplatku konštatoval: poskytnutie finančných prostriedkov na financovanie v tomto prípade motorového vozidla je službou, ktorú v zmysle predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému. Za poskytnutie služby má nárok pýtať si dohodnutú odmenu za predpokladu, že sa zmluvné strany na takomto postupe dohodli. Preto samotná skutočnosť, že si poskytovateľ služby a jej príjemca dohodnú finančný záväzok príjemcu služby za ňu zaplatiť, nemôže byť sama o sebe v rozpore s dobrými mravmi, a preto dojednanie spracovateľského poplatku nie je automaticky konaním, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku. Žalobca podotýka, že žalovaná bola oboznámená s obsahom zmluvy a s dojednaním spracovateľského poplatku súhlasila ešte pred uzavretím samotnej úverovej zmluvy, čo

preukazujú aj písomné informácie o spotrebiteľskom úvere, kedy žalovaná obidva dokumenty opatrla svojim podpisom, pričom v týchto sa uvádza: „Spotrebiteľ, prípadne aj spotrebiteľ svojim podpisom potvrdzujú, že tento formulár prevzali pred uzavretím úverovej zmluvy.“ Podľa názoru žalobcu dojednaný spracovateľský poplatok nemožno považovať za neprijateľný, pretože jeho dojednanie je dostatočne určité, zrozumiteľné a pre bežného spotrebiteľa je z takéhoto dojednania zrejmé, o aký poplatok a v akej výške sa jedná. Žalobca zároveň dodáva, že aj samotný zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 2 predpokladá inštitút poplatkov v spotrebiteľských zmluvách. Vo vzťahu k poisteniu spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 1,87 eur mesačne sa žalobca pridržia už uvedených skutočností, ako aj listinných dôkazov predložených spolu s podaným odvolaním. Žalovaná uzavretím Zmluvy o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016 dobrovoľne pristúpila k mesačnému poisteniu spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 1,87 eur. Uzavretie tohto poistenia nebolo podmienkou poskytnutia úveru za daných podmienok žalovanej, ale žalovaná sa mohla rozhodnúť či k poisteniu pristúpi, alebo nie. Uvedené tvrdenie žalobca opiera aj o ustanovenie článku 15. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016, v zmysle ktorého je zrejmé, že žalovaná k poisteniu spôsobilosti splácať úver pristupovať nemusela: „Dlžník môže pri uzavretí tejto Úverovej zmluvy uzavrieť aj samostatnú, od tejto Úverovej zmluvy nezávislú, poistnú zmluvu. predmetom ktorej je poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity, a! alebo poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti. Ak dlžník uzavrie poistnú zmluvu súčasne s touto Úverovou zmluvou, Veriteľ je oprávnený inkasovať Dlžníckove mesačné splátky poistného a poukazovať ich poisťovní.“ Poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a trvalej invalidity sa vzťahuje na nasledovne poistné udalosti, a to smrť a úplná trvalá invalidita a trvá, pokiaľ nenastane niektorá zo skutočností uvedených vo všeobecných poistných podmienok. Uzavreté poistenie sa na osobu dlžníka, a teda žalovanú, vzťahuje v rozsahu podľa uzavretej poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok poistenia. Žalobca podotýka, že žalovaná bolo so Všeobecnými poistnými podmienkami oboznámená, o čom svedčí aj podpis žalovanej na predmetnom zmluvnom dokumente. Vzhľadom na vyššie uvedené ma žalobca za to, že jeho nárok aj v časti mesačného poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity je dôvodný a neodporuje zákonu. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí taktiež vytkol súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní výšky ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal len z internetovej kalkulačky. Ako už žalobca uvádzal, pre výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v úverovej zmluve využíva v súlade s článkom 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. 20052 kvalifikovaný vzorec, ktorý vychádza z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z článku II. Individuálnych podmienok Zmluvy o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016 vyplýva ročná percentuálna miera nákladov v hodnote 20,90 %, pričom žalobca do výpočtu zahrnul údaje vyplývajúce z článku II. Individuálnych podmienok úverovej zmluvy. Žalobca do svojho výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použil konkrétne nasledovné hodnoty: istina úveru vo výške 4.000,00 eur, výška mesačnej splátky 104,01 eur a počet mesačných splátok 60. Pri dosadení týchto hodnôt do vzorca podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. je presná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 20,88 %, t. j. zaokrúhlene 20,90 %. Teda tak ako je uvedené v úverovej zmluve. Z vyššie uvedených údajov použitých pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vyplýva, že do výpočtu bol zahrnutý aj spracovateľský poplatok vo výške 120,00 eur, ktorý bol na základe dohody žalobcu a žalovanej rozpočítaný do jednotlivých mesačných splátok. Mesačná splátka dojednaná vo výške 105,88 eur uvedená v článku II. Individuálnych podmienok v zmysle tam uvedeného pozostáva z istiny, úroku, spracovateľského poplatku, poplatku za trvalý príkaz a poplatku mesačného poistenia spôsobilosti splácať úver. Do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca použil údaj o mesačnej splátke vo výške 104,01 eur, a teda od mesačnej splátky bol odpočítaný poplatok za dobrovoľné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 1,87 eur. Poplatok za mesačné poistenie bol odpočítaný od výšky mesačnej splátky z dôvodu, že predstavuje tzv. doplnkové služby, ktoré boh žalobcom poskytnuté na základe dohody medzi žalobcom a žalovanou, kedy žalovaná nebola žiadnym spôsobom nútená k pristúpeniu k poisteniu spôsobilosti splácať úver. Žalobca z dôvodu opatrnosti poukazuje na skutočnosť, že nemal a nemá povinnosť zahŕňať poplatok za poistenie do celkových nákladov, nakoľko sa jedná o doplnkovú službu, ktorej prijatie nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Žalobca sa pritom odvoláva aj na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej je ročná percentuálna miera nákladov v článku 3 písm. i) vymedzená ako celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako percento ročne z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 Smernice. Celkovými nákladmi sa podľa toho istého článku písm. g) Smernice rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov

akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V súlade so Smernicou sa náklady na doplnkovú službu musia započítavať do celkových nákladov len v prípade, ak je doplnková služba povinná na získanie úveru, alebo ak je doplnková služba povinná na získanie úveru za ponúkaných podmienok. Žalobca má za to, že v prípade mesačného poistenia, ku ktorému žalovaná dobrovoľne pristúpila, nemožno hovoriť o tejto ako o povinnej doplnkovej službe, čo žalobca preukázal aj už vyššie spomínanými predloženými listinnými dôkazmi. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Žalobca má za to, že Zmluva o úvere č. 20052 zo dňa 11. 03. 2016 obsahuje obligatórne náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy.

47. Tunajší súd písomne predvolal žalovanú za účelom vypočutia ako účastníčku konania, a to z adresy trvalého bydliska, ako aj prostredníctvom obecného úradu. Obecný úrad zaslal súdu predmetnú zásielku späť s odôvodnením, že menovanú sa na adrese trvalého bydliska nepodarilo zastihnúť a zásielku jej doručiť. Oznámenie o zásielke bolo vyvesené na úradnej tabuli 11. 06. 2021.

48. Na ďalšom pojednávaní súd za účelom, ktoré uložil Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28. 01. 2021, sp. zn. 23CoCsp 23/2020-106, kde nariadil súdu prvého stupňa dôsledne vypočuť žalovanú k otázke tzv. spracovateľského poplatku poistenia a zistiť, za akých okolností boli tieto čiastkové dojednania uzavreté, odročil toto pojednávanie na neurčito. Opätovne vyžiadal súd správy o pobyte žalovanej E. C., G. XX. XX. XXXX, E. K. J. XXX za účelom zistenia adresy, na ktorú by jej bolo možné doručiť predvolanie na súd. Z toho dôvodu bude opätovne žiadaná správa od Obecného úradu v Zámutove, či žalovaná E. C.L., gen. ako vyššie, sa zdržiava v obci J. G. A.. Č.. XXX, prípadne či nie je možné od jej príbuzných zistiť adresu jej pobytu, na ktorú adresu by jej bolo možné doručiť písomnosti zo súdu. Ďalej budú zisťované adresy jednak z Registra obyvateľov SR, takisto či žalovaná nie je vo výkone trestu, ako aj vyžiadanim správy od Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov, či žalovaná nepoberá nejaké dávky, prípadne neplatí poplatky do Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou a z akej adresy. Po zistení adresy žalovanej jej bude doručované vyjadrenie zástupcu žalobcu z čl. 118-124 s tým, aby súdu zaslala svoje stanovisko v lehote 15 dní od doručenia vyjadrenia s tým, že žalovaná bude opätovne poučená v zmysle § 160 CSP, že má právo na svoje zastupovanie si zvoliť advokáta a v prípade, že na to nemá finančné prostriedky, môže požiadať Centrum právnej pomoci Humenné, Lipová 1, ktoré jej zabezpečí zastupovanie advokátom bezplatne.

49. Zo správny ZVJS bolo zistené, že menovaná sa nenachádza v evidencii ZVJS. Zo správy Sociálnej poisťovne bolo zistené, že žalovaná nie je poberateľkou dávky v nezamestnanosti, ani dôchodkovej dávky, ani nemocenskej dávky. Je evidovaná v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového poistenia vedenom Sociálnou poisťovňou ako fyzická osoba, ktorá sa osobne a celodenne stará o dieťa do 6 rokov jeho veku alebo o dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom do 7 rokov jeho veku od 06. 12. 2010 do 09. 04. 2015 a od 01. 01. 2018 do - trvá. Zo správy Obecného úradu Zámutov bolo zistené, že žalovaná sa na adrese trvalého pobytu dlhodobo nezdržiava. Podľa zistení je zdržiava dlhodobo mimo územia SR, údajne vo Veľkej Británii. Presnú adresu sa však úradu nepodarilo zistiť.

50. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku, v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

51. Podľa § 136 Civilného sporového poriadku, ak je to možné, žalobca v žalobe uvedie svoje telefónne číslo, elektronickú adresu, prípadne telefónne číslo a elektronickú adresu svojho právneho zástupcu. Rovnako uvedenie telefónne číslo a elektronickú adresu žalovaného a osôb, ktorých výsluch ako dôkazný prostriedok označil, ak sú mu známe.

52. Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu

medzi strany vyplýva z osobitného predpisu (§ 215 ods. 1, 2; § 216 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

53. Z citovaných ustanovení vyplýva, že sú to práve účastníci konania (strany sporu), ktorí majú nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. V sporom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci platí dispozičná zásada a prejednávacia zásada. Účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých a predložených dôkazov vykoná. Účastník, ktorý nepredloží dôkazy, ktoré má k dispozícii, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe predložených a vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

54. Súd je toho názoru, že žalobca dostatočne preukázal svoje tvrdenia, čo do odôvodnenia adekvátnosti požiadavky na platenie tzv. spracovateľského poplatku, poistenia dôsledne preukázal, za akých okolností boli tieto čiastkové dojednania uzavreté.

55. Pokiaľ ide o žalovanú, tá neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Súd sa viackrát pokúšal o vypočutie žalovanej, avšak neúspešne.

56. Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je v plnom rozsahu dôvodný, a preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou priznanou rozsudkom, č. k. 3Csp/69/2019 - 50 zo dňa 18. 12. 2019, t. j. vo výške 1.778,15 eur. Ďalej má súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 17,73 % ročne zo sumy 2.701,14 eur za obdobie od 21. 07. 2018 do 10. 01. 2019 a taktiež úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.778,15 eur od 11. 01. 2019.

57. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a túto priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, keď súd žalobu v časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť zastavil, pričom z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

59. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

60. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu, čo predstavuje 100 % úspechu.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.